

TW – Relief af pastor Busk Sørensen 1977

På de gamle, store landsbykirker ser man ofte et hoved, der er indhugget i en af granitkvadrene. Hvem hovedet forestiller, er der ingen, der ved. Men da stenhuggeren huggede det, var der nok en mening med det.

Vi har nu her en valgmenighedskirke, der snart er 100 år gammel, og en del af det, der er sket her, vil også blive fjern – være dunkel for dem, der følger efter os.

Der har altid været en egen stemning i kirken, når de forskellige præster med deres familie – kom ind ad den sør, vi her står overfor. Så blev der stille i kirken, for nu, om få øjeblikke begyndte den handling og de ord, som gør enhver gudstjeneste til et stort øjeblik.

Det blev pastor Jakob Busk, der i langt den længste tid – 40 år – gik ud og ind af denne dør.

Når vi tillader os at indhugge i muren ved siden af døren et portræt af denne mand, så kan vi nok gøre det ud fra taknemmelighed mod det, pastor Busk stod for. Han havde en overordentlig stærk, afklaret viden om, hvordan de menneskelige vilkår er her på jorden – set i helhedens lys. Og han havde den store ydmyghed over for det, der her var hans virke – der gjorde, at vi følte, han talte sandt. Men tider fremover – om kirken står – vil han, som de andre præster, blive som de ansigter, der er indhugget i de andre kirker – bliver det, som han selv godt kunne lide, en myte, én, der sammen med alle de andre, havde sin gerning her.

(Tale ved afsløring 28. august 1977, i jubilæumsbog ved Lemvig Valgmenigheds 100 års jubilæum 1983)